

Hartkorn kom til at deeltage med det uprivilegerede i de communale Byrder, men derimod lod Alligheden i Henseende til Skatterne bestaae (Ja). Jeg troer, at de privilegerede Hartkornseiere ogsaa med den vistnok ufuldstændige Erstatning, som man, naar man vil see Sagen fra det strenge Rettsbegreb, maa sige, der ved Lovudkastet tilstaaes dem, at de ogsaa med den vilde ønske Sagens Fremme, hellere end at see den udfat. Den ærede Taler har henviist til, at Sagen ikke var paatrængende nødvendig nu. Jeg troer allerede i det, jeg har havt den Ære at anføre, at have lagt for Dagen, at det dog er en almindelig Mening, at den er paatrængende. Naar den høitærede Taler har fremhævet, at der havde været en Dissents i Folkethinget, og derpaa begrundet den Anskuelse, at man maaskee til Efteraaret kunde faae en Lov, som vilde være mere svarende med de forskellige Duffer, da er det dog Noget, som maa berøve paa den individuelle Opfattelse, og jeg maa ansee det for meget tvivlsomt, om man til Efteraaret eller overhovedet til et senere Tidspunkt kunde faae en Lov, som man turde vente vilde fremkalde mindre Dissents, eller som mere vilde være af den Bestaenhed, som man ønsker en Lov om denne Gjenstand. Den ærede Taler har stærkt fremhævet for Thinget, hvor farligt det vilde være nu at gaae ind paa en Gjenstand, som den nærværende, der ikke tildeelte Bedkommende fuld Erstatning, da man derved vilde have gjort Begyndelsen til at betræde en Bane, der kunde blive for farlig for Fremtiden. Den ærede Taler har henviist til Forskjellen mellem det tiendefrie og det tiendepflichtige Hartkorn, og har fremdeles nævnt Forskjellen i Gammel-skatten. Jeg troer vist ikke, at det vil være nødvendigt for Thinget ved Afgjørelsen af den ene Sag at lade sig paavirke af Hensyn til, hvad der senere kan møde; jeg troer, at den Ret, som Thinget har til at sige Nei til at antage et Lovforslag, den har det med samme Styrke, naar det har sagt Ja til denne Lov, til da senere at kunne sige Nei til Lovforslag, som forekomme Thinget urigtige. Det forekommer mig ogsaa, at den ærede Taler ikke er ganske consequent i sin Opfattelse af denne Sag og navnlig i den

strenge Dom, han har udtalt om denne Lov, naar den ærede Taler erklærede, at han dog kunde finde sig tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det var kommet fra Regjeringen. Dersom han havde indskrænket sig til at erklære, at han alene kunde gaae ind paa at see Forskjellen mellem det privilegerede og det uprivilegerede Hartkorn hævet mod fuldkommen Erstatning, det vil sige mod contant Betaling af det 25dobbelte Beløb af Skatteforskjellen, eller i alt Fald mod 4 pCt. rentebærende Obligationer efter dens Beløb, capitaliseret med Multiplikator 25, — saa kunde jeg finde, at der var streng Consequents i den ærede Talers Anskuelse; men, naar han dog vil finde sig tilfreds med Udkastet, som det foresligger fra Regjeringen, saa er han allerede kommet ind paa Skjønsgæbetet. Der kan Ingen mene, at 3½ pCt. rentebærende Obligationer med Multiplikator 25 er en fuldstændig Erstatning; det har aldrig været det og mindst paa dette Tidspunkt, hvor de 3½ pCt. Obligationer, om de end vare forbundne med Amortisation, langt fra vilde kunne naae pari. Den høitærede Taler har fremdeles henviist til det Betænkkelige i, efterat Folkethinget har forkastet det forelagte Lovudkast om Hesteudredning, nu at antage denne Lov, og han har meent, at det vilde være det forstigtigste for Thinget, ikke nu at vedtage nærværende Lovforslag, men forbeholde sig en Stemme i saa Henseende, indtil et nyt Lovforslag angaaende Hesteudredning kan blive forelagt, for at man ikke skulde komme i det særegne Tilfælde, at nærværende Lov blev antagen, og at det senere ikke skulde kunne lykkes Regjeringen eller dette Thing eller noget Medlem i det andet Thing at sætte en Lov om en ligelig Fordeling af Rytterhestes Udskrivning igjennem. Jeg skal ikke benægte, at det vilde være det forstigtigste, naar man vil lægge saa megen Vægt paa Fordelingen af Hesteudredningen, da at nægte sit Samtykke til den Lov, som dermed staaer i Forbindelse; men jeg skal dog tillade mig at fremhæve, hvad Thinget ogsaa vil erindre, at det Lovforslag, hvortil man i saa Fald skulde sige Nei, var ikke det nærværende, men et andet, som foreligger, og som angaaer Sammenbragningen af Skatter fra